

สรุปสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนา

จากการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงบทบาท แนวโน้ม และศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและการเกษตรพบว่ามีความเป็นไปได้ทั้งทางด้านกายภาพ เศรษฐกิจ และประชากร ในการที่จะส่งเสริมและกำหนดบทบาทในอนาคตของพื้นที่สุขาภิบาล เกาะสมุยให้มีการผสมผสานการเกษตรและการท่องเที่ยวไว้ในพื้นที่เดียวกันให้เหมาะสมโดยจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในระดับประเทศและระดับชุมชน เกาะสมุย แต่การจะได้มาซึ่งผลประโยชน์ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวนั้นจะต้องมีแนวทางในการการปัญหาทั้งที่มีอยู่และคาดว่าจะเกิดในอนาคต ซึ่งปัญหาและแนวทางการพัฒนาจัดทั้งทางด้านกายภาพและการท่องเที่ยวมีดังนี้คือ

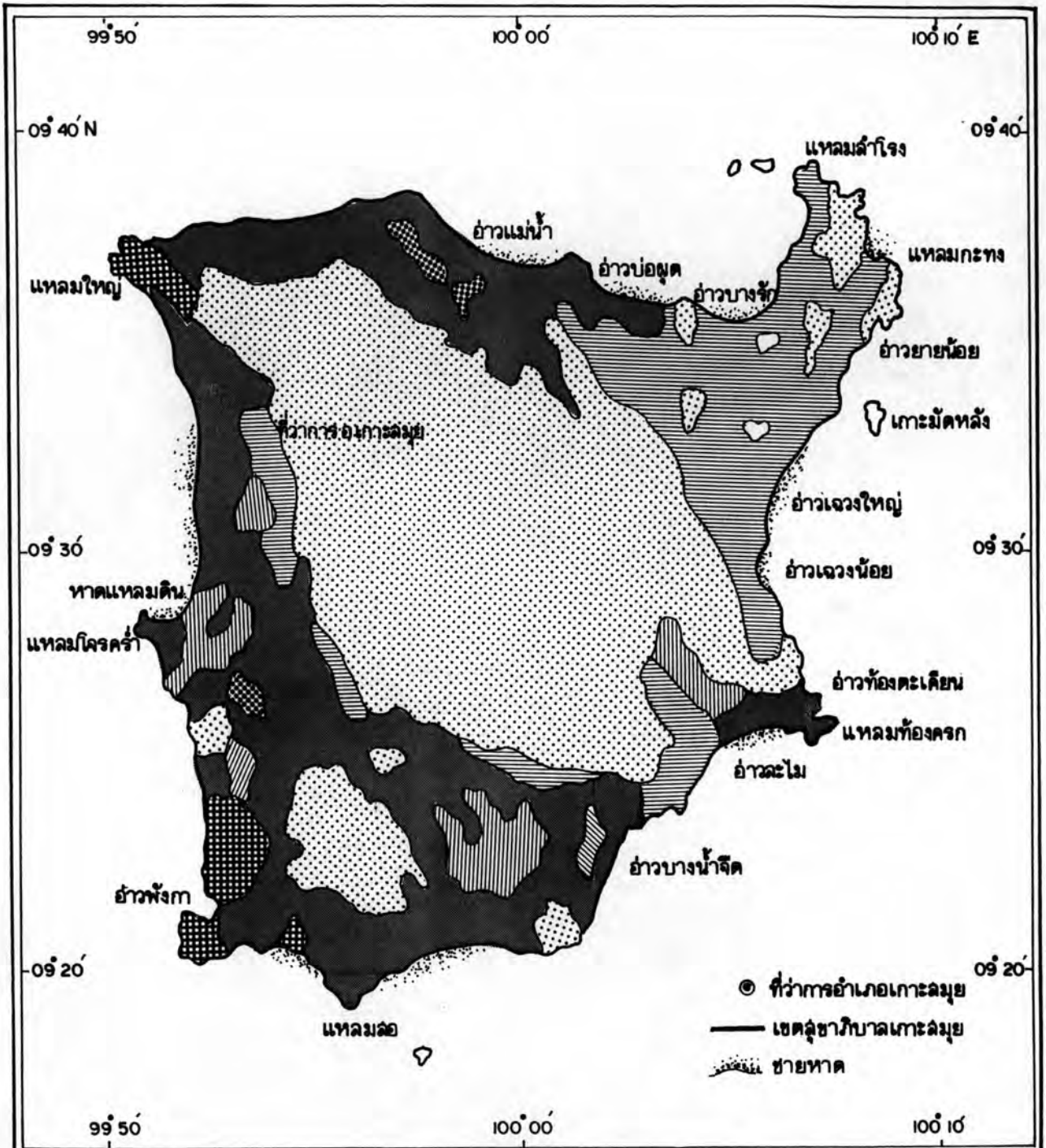
6.1 สภาพปัญหาและข้อจำกัดในการพัฒนาด้านการเกษตร

6.1.1 ปัญหาและข้อจำกัดทางด้านกายภาพ ในเขตพื้นที่สุขาภิบาล เกาะสมุยมีสภาพปัญหาและข้อจำกัดต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการพัฒนาด้านการเกษตรกรรมล้วนเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน สามารถพิจารณาได้ดังนี้

ก. ด้านสมรรถนะดิน สามารถแยกปัญหาต่างๆ ได้ดังนี้

1) ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรที่ไม่เหมาะสมกับสมรรถนะดิน จากการวิเคราะห์สมรรถนะดินพบว่าในปัจจุบันมีการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรไม่สอดคล้องกับสมรรถนะดินในพื้นที่นั้นกล่าวคือ พื้นที่ที่มีสมรรถนะดินที่เหมาะสมในการปลูกข้าวแต่ปลูกพืชไร่ในปัจจุบันมีอยู่ประมาณ 1,041 ไร่ พื้นที่ที่มีสมรรถนะดินเหมาะสมในการทำไร่แต่มีการทำนาในปัจจุบันมีพื้นที่อยู่ประมาณ 8,098 ไร่ พื้นที่ที่สมรรถนะดินไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกแต่มีการทำนาข้าวในปัจจุบันมีพื้นที่อยู่ประมาณ 4,332 ไร่ และพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกซึ่งควรสงวนไว้เป็นพื้นที่ป่าไม้ แต่ในปัจจุบันมีการปลูกมะพร้าว, ยางพารา และการทำนา ซึ่งในปัจจุบันมีพื้นที่ประมาณ 45,404 ไร่

2) ข้อจำกัดในการพัฒนาที่ดินเพื่อการเกษตร จากลักษณะของดินในพื้นที่ เกาะสมุยจะพบว่าดินส่วนใหญ่เป็นดินปนทรายมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำและลักษณะพื้นที่มีความลาดเอียง

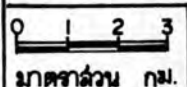
แสดง : การวิเคราะห์การใช้ที่ดินและความเหมาะสมของดินทางการเกษตร

- พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการทำนาข้าว และมีการทำนาข้าว
- พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการทำนาข้าว แต่ทำพืชไร่
- พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการปลูกยางพารา กาแฟ และทำการปลูกยางพารา กาแฟ
- พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการทำไร่ ไม้ผล กาแฟ และมีการทำไร่ ไม้ผล กาแฟ
- พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการทำไร่ ไม้ผล กาแฟ แต่ทำนาข้าว
- พื้นที่ลาดเอียง ที่มีการทำนาข้าว
- พื้นที่ลุ่ม ชื้นแฉะ
- พื้นที่ลาดเชิงชัน

ที่มา : จากแผนที่ และแผนที่

แผนที่

ซึ่งสาเหตุทั้ง 2 ประการนี้เป็นข้อจำกัดในการพัฒนาในเรื่องชนิดของพืชที่จะปลูก กล่าวคือ พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการส่งเสริมให้ปลูกไม้ผลได้นั้น ควรมีความลาดชัน (SLOPE) ไม่เกิน ร้อยละ 10 มีค่าความเป็นกรด-ด่าง (PH) เป็นกลาง ดินมีการระบายน้ำได้ดี มี ORGANIC MATTER ร้อยละ 2 มี AVAILABLE PHOSPHATE 20 P.P.M. และ AVAILABLE POTASSIUM 100 P.P.M. และเมื่อพิจารณาลักษณะดินของพื้นที่เกาะสมุยแล้วจะพบว่า เป็นการลำบากในการที่จะส่งเสริมให้ปลูกไม้ผลในระยะยาว ตลอดจนการที่ไม้ผลต้องการปริมาณ น้ำมากขณะที่ในฤดูแล้งของเกาะสมุยจะมีภาวะการขาดแคลนน้ำสูง ซึ่งถึงแม้ว่าจะมีการพัฒนา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรแต่ปริมาณการกักเก็บน้ำก็ยังไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกไม้ผล จาก ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นข้อจำกัดในการส่งเสริมการปลูกไม้ผล ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจอีกประเภทหนึ่ง

3) ปัญหาการสูญเสียหน้าดิน เป็นสภาพที่เกิดขึ้นจากการชะล้างพังทลาย ของดิน ซึ่งอัตราการสูญเสียหน้าดินเฉลี่ยของทุกลุ่มน้ำเท่ากับ 54.50 ตัน/ไร่/ปี จากสภาพดังกล่าวส่งผลให้ความอุดมสมบูรณ์ของดินมีคุณภาพลดลง

ข. ด้านแหล่งน้ำ สามารถแยกปัญหาต่างๆ ได้ดังนี้

1) ปัญหาการตื้นเขินของแหล่งน้ำ ดังจะพบว่าในสภาวะปัจจุบันแหล่งน้ำ ต่างๆที่ใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรมนั้นมีการตื้นเขินมากขึ้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะส่งผลให้ ในช่วงฤดูแล้งปริมาณการกักเก็บน้ำซึ่งมีอยู่ในปริมาณน้อยอยู่แล้วก็จะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

2) ปัญหาการกักเก็บน้ำ ดังที่กล่าวมาแล้วว่าระบบการชลประทานเพื่อ การเกษตรที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้นยังไม่เพียงพอต่อการนำมาใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง จะพบว่าสายทั้ง 12 สาย ซึ่งเป็นสายน้ำล้นขนาดเล็กสามารถทดน้ำไว้ใช้ได้ในช่วงฤดูฝนเท่านั้น ส่วนในฤดูแล้งสายน้ำล้นเหล่านี้จะมีน้ำเป็นปริมาณน้อยมากหรือไม่มีเลย ซึ่งจากการสำรวจพบว่า ในฤดูแล้งสาย 3 แห่งมีปริมาณน้ำปานกลาง 5 แห่งมีปริมาณน้ำน้อย และอีก 4 แห่งไม่มีน้ำเลย และเมื่อประกอบกับปัญหาการตื้นเขินของแหล่งน้ำแล้วย่อมส่งผลให้สายที่สามารถจะเก็บน้ำได้ใน ฤดูแล้งก็จะจะมีปริมาณน้ำน้อยลงไปอีก

3) ปัญหาการลดลงของระดับน้ำในฤดูแล้ง เนื่องจากการบุกรุกพื้นที่ ป่าไม้และต้นน้ำลำธารเพื่อทำการปลูกมะพร้าวานั้น ทำให้ดินเกิดการเปิดโล่งและมีส่วนปกคลุมดิน น้อย โอกาสในการที่ดินจะซึมซับน้ำได้ไว้จึงมีน้อย น้ำส่วนใหญ่จึงไหลบ่าลงตามผิวดิน ก่อให้เกิด น้ำหลากในช่วงฤดูฝนและขาดแคลนน้ำในฤดูแล้งเนื่องจากระดับน้ำใต้ดินลดลงจึงไม่มีน้ำหล่อเลี้ยง ลำธารในฤดูแล้ง ซึ่งปัญหานี้เกี่ยวเนื่องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรที่ไม่เหมาะสมด้วย

6.1.2 ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สามารถพิจารณาได้ดังนี้

ก) ปัญหาของมะพร้าวในปัจจุบัน

เนื่องจากมะพร้าวสามารถเติบโตได้ดีในพื้นที่ส่วนใหญ่ของ เกาะสมุยซึ่งมีสมรรถนะดินเป็นดินทราย และสามารถเติบโตได้แม้ในพื้นที่ลาดเชิงชันซึ่งเป็นการยากมากที่จะแนะนำให้เกษตรกรบนเกาะสมุย เลิกปลูกมะพร้าวทั้งหมด แล้วหันมาปลูกพืชอื่นทดแทน ทั้งนี้เนื่องจากมะพร้าวเป็นไม้ยืนต้น และเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของเกษตรกรมาช้านาน ซึ่งการที่จะหารายได้อื่นมาทดแทนสวนมะพร้าวในทันทีโดยต้องลงทุนมาก ๆ นั้นจึงทำได้ยาก และในความเข้าใจของเกษตรกรเกี่ยวกับเรื่องมะพร้าว นั้นเกษตรกรมองเห็นว่าการปลูกมะพร้าวนี้แทบไม่ต้องทำอะไรก็ได้ผลตอบแทนอยู่แล้ว ดังนั้นในพื้นที่หลายบริเวณโดยเฉพาะบริเวณริมทะเล และพื้นที่ที่ยังไม่พร้อมจะปลูกพืชชนิดอื่นจึงควรปลูกมะพร้าวไว้ก่อน แต่การปลูกมะพร้าวของเกาะสมุยในปัจจุบันนั้นประสบปัญหาเศรษฐกิจ 2 ประการคือ

1) พันธุ์ที่ขี้ปลูก เป็นพันธุ์พื้นเมืองที่ให้ผลผลิตต่ำซึ่งจากข้อมูลของกรมพัฒนาที่ดิน พื้นที่ปลูกมะพร้าวในปัจจุบันจัดอยู่อันดับที่มีความเหมาะสมน้อย และประกอบกับพันธุ์ที่ขี้ปลูกเป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตต่ำ จึงทำให้มะพร้าวไม่สามารถให้ผลผลิตได้เต็มที่

2) สวนมะพร้าวที่สมุยส่วนมากมีอายุมาก ความสามารถในการให้ผลผลิตมีแนวโน้มลดลง ขนาดของมะพร้าวเล็กลง เนื้อของมะพร้าวเริ่มบางลง คุณภาพเริ่มไม่ดีเท่ากับพื้นที่อื่น จึงทำให้จำหน่ายได้ราคาต่ำชาวสวนเองก็ไม่กล้าเสี่ยงที่จะตัดต้นมะพร้าวที่มีอายุมากแล้วปลูกใหม่แทน ซึ่งจากการสำรวจของธนาคารโลกในปี พ.ศ. 2533 รายงานว่า ในพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้มีสวนมะพร้าวอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปประมาณ 93,750-125,000 ไร่ ซึ่งปกติผลผลิตมะพร้าวจะลดลงเมื่อมีอายุเกิน 40 ปี ซึ่งจะเริ่มไม่คุ้มกับการลงทุนในการปรับปรุงผลผลิต

3) มะพร้าวราคาตกต่ำเนื่องจากปัจจุบันน้ำมันมะพร้าวต้องแข่งขันกับน้ำมันพืชอื่นๆ ที่ใช้ทดแทนน้ำมันมะพร้าวได้ เช่นน้ำมันปาล์ม น้ำมันถั่วเหลือง เป็นต้น

ข. ปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้น

ค่าครองชีพของกลุ่มเกษตรกรสูงขึ้นเนื่องมาจากผลกระทบจากด้านอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการย้ายถิ่นทั้งแบบชั่วคราวและแบบถาวร

ค. ผลตอบแทนจากการผลิต เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายด้านการขนส่ง (ไปขายที่อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี) และปัจจัยการผลิตพืชอื่น นอกจากมะพร้าวมีต้นทุนสูง

ง. ค่าตอบแทนของแรงงานในปัจจุบันต่ำกว่าสาขาบริการมาก โดยเฉพาะ
แรงงานในสวนมะพร้าว เนื่องจากการลดลงของราคามะพร้าว

จ. ปริมาณการบริโภคไม่ได้ขึ้นอยู่กับประชากรหลักของพื้นที่ทำให้การแข่งขัน
กับราคาในตลาดภายนอกเกาะมีสูง

ฉ. ปัญหาราคาที่ดินสูงขึ้นโดยเฉพาะที่ดินที่อยู่ใกล้ทะเลทำให้เกิดการลดลง
ของพื้นที่เกษตรเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวมีมากขึ้น

6.1.3 ปัญหาด้านประชากร สามารถพิจารณาได้ดังนี้

ก. การลดลงของแรงงานในพื้นที่มีมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากมีการเปลี่ยนไป
ทำงานในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ ทั้งในพื้นที่เกาะสมุยและนอกพื้นที่เกาะสมุย (แบบ
ไปเช้า-เย็นกลับ) เนื่องจากค่าจ้างแรงงานสูงกว่า และมีขบวนการจ้างงานนานและแน่นอนกว่า

ข. การลดลงของประชากรการเกษตรในพื้นที่ ทั้งจากการเกิด-การตายและ
การอพยพของวัยแรงงานไปศึกษาต่อกรุงเทพฯ เพื่ออพยพไปตั้งถิ่นฐานและเปลี่ยนอาชีพไปสู่พื้นที่
อื่น หรือขายที่ดินทำให้แรงงานประชากรต่อไปมีน้อยลง

ค. วิธีการดูแลรักษาสวนมะพร้าว

ชาวสวนมะพร้าวส่วนใหญ่มักคิดว่า มะพร้าวปลูกแล้วไม่จำเป็นต้องดูแล
รักษา จะทิ้งให้ธรรมชาติเป็นผู้ดูแล เมื่อใดที่ผลผลิตตกต่ำจึงจะมีการจัดวิชพืช เพื่อความ
สะดวกในการเก็บเกี่ยวเท่านั้น

ง. ความนึกคิดของเกษตรกรด้านการลงทุน

เนื่องจากเกษตรกรมักไม่แน่ใจในความคุ้มค่าในการเสี่ยงลงทุนเช่น การ
จัดการที่ดินเพื่อการปลูกไม้ผล การเพิ่มผลผลิตพืชไร่ หรือการตัดต้นมะพร้าวที่มีอายุมากทั้งเพื่อ
ปลูกใหม่ทดแทน ประกอบกับการมีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง ซึ่งไม่จำเป็นต้องเสี่ยงลงทุน
เพื่อเพิ่มผลผลิต

จ. การเคลื่อนย้ายแรงงานเนื่องจาก เกษตรกรจำนวนหนึ่งที่ไม่สามารถ
เปลี่ยนอาชีพได้ จึงย้ายถิ่นชั่วคราวออกจากพื้นที่ไปเป็นแรงงานเกษตรในพื้นที่อื่น ซึ่งทำให้
แรงงานในพื้นที่แท้จริงเหลืออยู่น้อยและมีจำนวนที่ไม่แน่นอนตลอดทั้งปี

6.2 ด้านการท่องเที่ยว

6.2.1 ปัญหาในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ก. ปัญหาในด้านนโยบาย

- 1) ขาดการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน ในการควบคุมการเติบโตของพื้นที่ท่องเที่ยวบุกรุกพื้นที่เกษตร
- 2) ขาดการวางแผนเพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว ในเงื่อนไขด้านชายหาดแต่ละประเภท
- 3) ขาดการกำหนดเขตพื้นที่อนุรักษ์ทั้งบนบกและในทะเล
- 4) ขาดข้อกำหนดในการควบคุมสิ่งปลูกสร้างในแต่ละพื้นที่
- 5) ขาดมาตรการในการกำหนดเรื่องระบบบำบัดน้ำเสีย

ข. ปัญหาในด้านบริการระบบสาธารณสุข-สาธารณสุขการ

- 1) การให้บริการด้านสาธารณสุข การบริการด้านระบบคมนาคมขนส่ง การบริการสาธารณสุข ไม่เพียงพอต่อการรองรับการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยว
- 2) ความไม่เพียงพอต่อการให้บริการน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคตลอดจนการควบคุมคุณภาพของน้ำ
- 3) ความไม่เพียงพอต่อการให้บริการในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 4) ความไม่เพียงพอต่อการให้บริการด้านการรักษาความสะอาด

6.3 นโยบายในการผสมผสานการพัฒนาการท่องเที่ยวและการเกษตรในพื้นที่เขตสุขภาพ

เกาะสมุย

ในการให้กิจกรรมของพื้นที่เดียวมีบทบาทที่ชัดเจน บทบาทนั้นจำเป็นต้องมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนลงไปเพื่อเป็นทิศทางในการจัดการพัฒนาพื้นที่ในระดับพื้นที่ย่อยๆ หรือระดับโครงการต่อไป สำหรับนโยบายในการผสมผสานบทบาทด้านการท่องเที่ยวและการเกษตรเข้าด้วยกันนั้น ได้แก่

- 1) กำหนดให้บทบาทหลักของพื้นที่สุขภาพิบาลเกาะสมุยคือ บทบาทด้านการท่องเที่ยวชายทะเลแบบสงบ
- 2) กำหนดให้บทบาทรองของพื้นที่สุขภาพิบาลเกาะสมุย คือ บทบาทด้านการเกษตร
- 3) กำหนดให้มีการแบ่งเขตการพัฒนาการท่องเที่ยวและการพัฒนาการเกษตรอย่างชัดเจน
- 4) ให้มีการกำหนดระดับที่แน่นอนของความสามารถในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวในระยะยาว เพื่อเป็นตัวชี้วัดการพัฒนาส่วนสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขูปการของรัฐ รวมทั้งการบริการของภาคเอกชน
- 5) ให้มีการพัฒนาสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขูปการของรัฐรวมทั้งบริการของภาคเอกชนให้สอดคล้องกับการเติบโตด้านการท่องเที่ยวและประชากรของพื้นที่จนกว่าจะถึงระดับสูงสุดที่จะยอมให้การเติบโตดังกล่าวมิได้
- 6) กำหนดให้บทบาทด้านการเกษตรนอกฤดูกาลท่องเที่ยวเป็นเพื่อสนองความต้องการในพื้นที่และส่งออกไปยังพื้นที่อื่น ๆ
- 7) ให้บทบาทด้านการเกษตรในฤดูกาลท่องเที่ยวเป็นเพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและประชากรในพื้นที่เท่านั้น (เพื่อทดแทนการนำเข้า)
- 8) ให้มีการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวที่พื้นที่สามารถรองรับได้ในระยะยาว หลังจากมีการพัฒนาระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขูปการแล้ว และให้มีการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวในระยะสั้นให้สอดคล้องกับการให้บริการของระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขูปการในแต่ละช่วงเวลาของการพัฒนาโครงการต่างๆ
- 9) กำหนดให้พื้นที่ที่มีความเหมาะสมทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและการเกษตรเป็นพื้นที่ท่องเที่ยว

6.4 นโยบายด้านการพัฒนาการเกษตร

- 1) ให้มีการกำหนดเขตส่งเสริมการเกษตรโดยกันออกจากเขตการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน

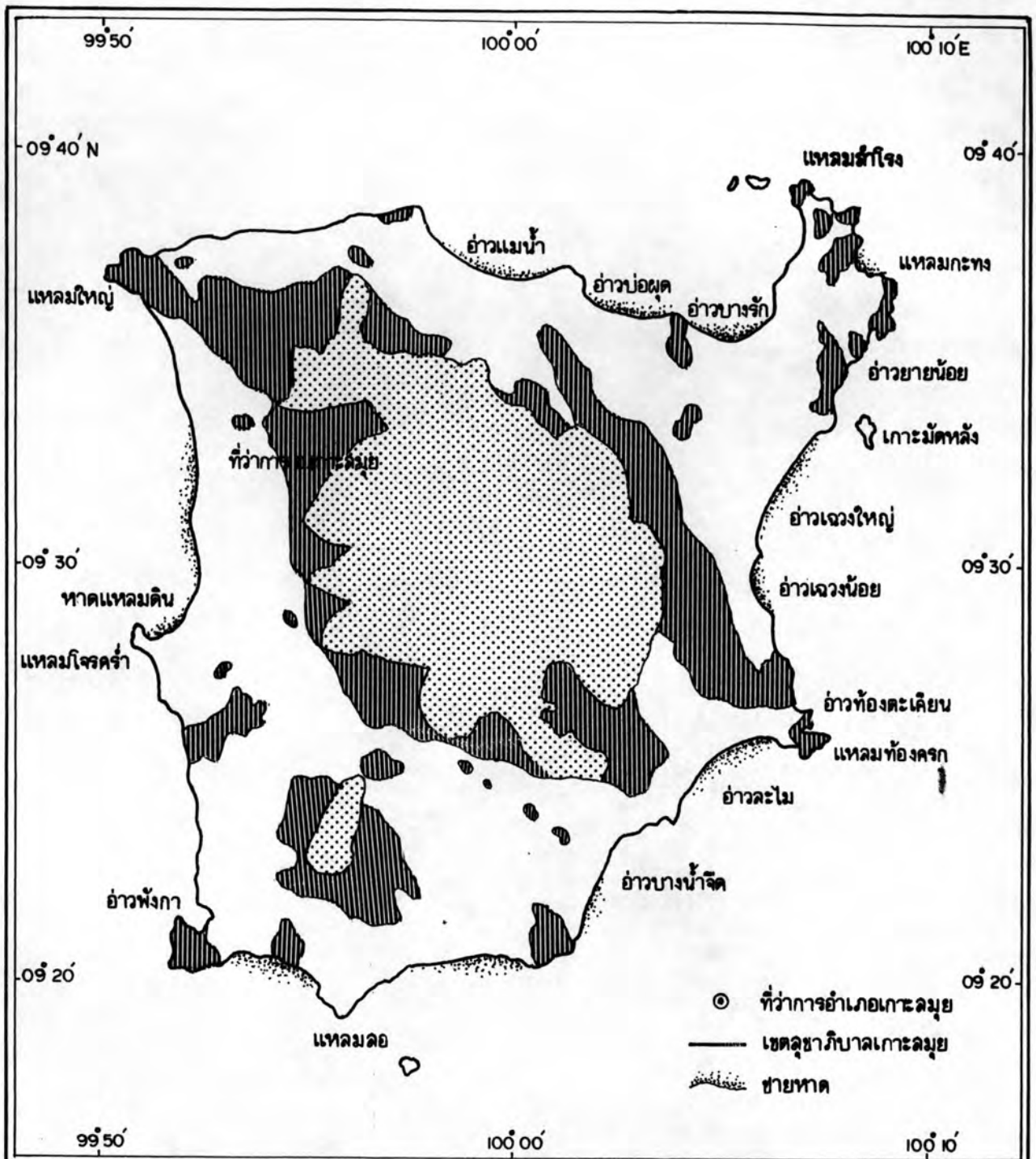
- 2) ให้ความสำคัญเสริมมุ่งเน้นส่งเสริมการผลิตเพื่อการส่งออกพื้นที่ในช่วงฤดูกาลและสอดคล้องกับภาวะการตลาด
- 3) ให้ความสำคัญส่งเสริมการผลิตเต็มพื้นที่ตามศักยภาพด้านการเพาะปลูก
- 4) ให้ความสำคัญส่งเสริมการผลิตในแต่ละประเภทของพืชตามความเหมาะสมของพื้นที่และสอดคล้องกับภาวะการตลาด
- 5) ให้ความสำคัญจัดการเพื่ออนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำลำธาร
- 6) ให้ความสำคัญจัดการอนุรักษ์ดินในพื้นที่จำเป็นเร่งด่วน
- 7) ให้ความสำคัญปรับปรุงและปริมาณเพื่อการกักเก็บของแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรทุกบริเวณ
- 8) ให้ความสำคัญแรงค์และประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างทัศนคติที่ติดต่อการลงทุนและการจัดการพื้นที่เพาะปลูกที่ทันสมัย

6.5 แนวทางในการพัฒนาด้านเกษตร

6.5.1 ด้านการจัดการเชิงซ้อนส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมในด้านการเพาะปลูกทั้งในด้านของสมรรถนะดินและการเป็นพื้นที่ต้นน้ำซึ่งควรมีการพึ่งหลายของดินง่ายมีการจัดการด้านป่าไม้ โดยพื้นที่ที่มีความลาดชัน (SLOPE) มากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปควรจะเป็นพื้นที่ป่าไม้ ในพื้นที่เกาะสมุยที่ลาดเชิงซ้อนดังกล่าวสามารถแบ่งแนวทางการจัดการได้เป็น 2 แบบคือ

ก. กำหนดเขตพื้นที่สงวน (PRESERVATION ZONE) เป็นพื้นที่ที่กันไว้สำหรับเป็นพื้นที่ป่าไม้โดยเฉพาะ เพื่อเป็นเขตอำนวยการน้ำไปยังลำธารอย่างสม่ำเสมอทั้งปี ซึ่งปัจจุบันเป็นพื้นที่สวนมะพร้าว ยางพาราและมีเนื้อที่ทั้งหมด 42,050 ไร่ การจัดการป่าไม้ของพื้นที่นี้จะต้องจำกัดเฉพาะการเป็นป่าไม้และต้องมีการปรับปรุง เป็นป่าไม้เพื่อการป้องกัน (PROTECTION FOREST) ที่อุดมสมบูรณ์ โดยต้องห้ามการใช้พื้นที่เพื่อการทำกิจกรรมอย่างอื่นโดยเด็ดขาด

ข) กำหนดเขตพื้นที่อนุรักษ์ (CONSERVATION ZONE) เป็นพื้นที่ซึ่งเป็นเขตที่มีความสำคัญในแง่การอนุรักษ์ดิน คือ เป็นพื้นที่ที่ดินมีโอกาสถูกชะล้างพังทลายได้ง่าย ดังนั้นการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตนี้จึงควรเป็นการเกษตรที่มีการป้องกันการพังทลายของดินหรือทำเป็นป่าเศรษฐกิจ (PRODUCTION FOREST) อาจทำเป็นแบบไร่ป่าผสม (AGRO-FOREST) และถ้ามีการทำเกษตรแบบอื่นก็ต้องมีการอนุรักษ์ดินด้วย พื้นที่เขตนี้มีเนื้อที่ 77,534 ไร่

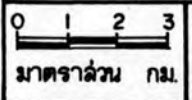

แสดง : การจัดพื้นที่ลาดเชิงชัน

- พื้นที่ลุ่ม
- พื้นที่อนุรักษ์

แผนที่ 6.2

6.5.2 การจัดการพื้นที่ราบ

กำหนดให้มีเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรในพื้นที่ที่มีความลาดชันน้อยกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ ให้สอดคล้องกับความเหมาะสมของพื้นที่ และกำหนดให้เป็นพื้นที่สีเขียว

6.5.3 ด้านการควบคุมการชะล้างพังทลายของดิน

ก. เปลี่ยนพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมดในเขตพื้นที่สงวนให้เป็นพื้นที่ป่าโดยร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น กรมป่าไม้

ข. นำระบบการเพาะปลูกที่ใช้ในการลดปริมาณการชะล้างพังทลายมาใช้กับพื้นที่อนุรักษ์เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีอัตราการชะล้างพังทลายของดินสูง ซึ่งได้แก่

1) ระบบปลูกพืชแทรกระหว่างแถว เช่น การปลูกพืชตระกูลถั่วแทรกกับพืชเศรษฐกิจ

2) ระบบการปลูกพืชป้องกันและคลุมดิน โดยเฉพาะการปลูกพืชคลุมดินในฤดูแล้ง เช่น การปลูกหญ้า หรือคางคกป่าไม้พื้นล่างไว้

3) ระบบการปลูกพืชเป็นแถวหรือสลับกัน เช่น การปลูกไม้ผลสลับกับยางพาราหรือปลูกมะพร้าวสลับกับมะม่วงหิมพานต์ หรือโกโก้ หรือยางพารากับกาแฟ

4) การใช้วัสดุคลุมดินในพื้นที่เพาะปลูก เช่น ฟางข้าว

ค. นำระบบการอนุรักษ์เพื่อลดสมรรถนะการเคลื่อนย้ายที่ดินตะกอนสำหรับพื้นที่อนุรักษ์ที่เลี้ยงไม่ได้ที่ต้องเพาะปลูกโดยการปลูกพืชแบบขั้นบันได

ง. ให้มีการศึกษาผลกระทบของการชะล้างพังทลายของดินโดยละเอียดสำหรับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการสาธารณสุขไปทุกแห่งในอนาคต ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างอ่างเก็บน้ำจำเป็นต้องพังทลายพื้นที่ป่าบางส่วนออก เป็นผลให้พื้นที่มีพืชปกคลุมน้อยลง โดยเฉพาะบริเวณใกล้อ่าง ซึ่งนอกจากทำให้การชะล้างสูงขึ้นแล้ว ตะกอนที่ถูกพัดพาจะมาจะทำให้อ่างเก็บน้ำตื้นเขินในระยะยาวด้วย

6.5.4 ให้มีการปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ก. ให้มีการปรับปรุงฝายน้ำล้นที่มีอยู่ในปัจจุบัน 12 ฝายตามลำน้ำต่างๆ รอบเกาะสมุยโดยการดูแลขุดลอกไม่ให้เกิดการขุดดินของปากท่อรับน้ำ หรือติดตั้งตะแกรงเพื่อคัดเศษใบไม้ กิ่งไม้ที่ลงอุดตัน

ข. ให้มีการขุดชะล้างอ่างเก็บน้ำเหนือฝายที่ตื้นเขินจากการทับถมของดินตะกอนทับถมเนื่องจากการชะล้างพังทลายของดิน

ค. ให้กรมป่าไม้ และกรมส่งเสริมการเกษตรประสานงานด้านการลดและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และการอนุรักษ์ดินน้ำลำธาร เพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บ และปริมาณน้ำให้กับฝายตามลำดับ

ง. ขยายและเพิ่มปริมาณการกักเก็บของฝายที่รับน้ำได้ในฤดูแล้ง

6.5.5 ให้มีการปรับปรุงวิธีการเพาะปลูกของสวนมะพร้าว

นอกเหนือจากพื้นที่การปลูกมะพร้าว ชายหาดซึ่งอนุรักษ์ไว้เพื่อการท่องเที่ยว ดังกล่าว พื้นที่สวนมะพร้าวด้านในควรมีการปรับปรุงเพื่อเพิ่มรายได้แก่เกษตรกร เนื่องจากเป็นพืชส่วนใหญ่ในปัจจุบันของการกสิกรรมบนเกาะ ได้แก่

ก. การเปลี่ยนพันธุ์มะพร้าวพื้นที่ที่มะพร้าวมีอายุ 40 ปีขึ้นไป โดยใช้การคัดเลือกพันธุ์มะพร้าวกลางของไทย ซึ่งจะให้ผลดกเมื่ออายุตกผล 4 ปี เนื้อหนา ผลมากกว่าพันธุ์ต้นสูง แม้ว่าพันธุ์สวีลูกผสม 1 จะให้ผลผลิตที่สูงกว่าแต่มะพร้าวมีขนาดผลเล็ก ผลมีราคาต่ำจึงไม่เป็นที่ยอมรับของเกษตรกร

ข. การปรับปรุงสวนเดิมที่อายุน้อยเพื่อเพิ่มผลผลิต โดยทำในสวนให้ผลผลิตต่ำ ซึ่งทำได้ตั้งแต่มะพร้าวยังไม่ตกผลจนถึงมะพร้าวที่ตกผลแล้วแต่มีอายุไม่เกิน 40 ปี ซึ่งอาจทำได้หลายแบบ เช่น การกำจัดวัชพืชอย่างสม่ำเสมอ การใช้วัสดุเหลือใช้จากสวนมะพร้าว การใส่ปุ๋ยคอกปุ๋ยเคมี การปลูกพืชตระกูลถั่วคลุมดิน การหมักทำลายแหล่งกำเนิดแมลงศัตรูพืช วิธีที่ดีที่สุดคือการใช้ปุ๋ยและการปลูกพืชแซมระหว่างแถวมะพร้าว เพราะนอกจากจะเป็นการรักษาหน้าดินและเพิ่มรายได้จากสวนมะพร้าวแล้วยังทำให้การเติบโตและให้ผลผลิตของมะพร้าวดีขึ้นด้วย เพราะการกำจัดวัชพืช การใส่ปุ๋ยพืชแซม ไถพรวน จะทำให้มะพร้าวได้รับผลดีจากสิ่งเหล่านี้ไปด้วย พืชแซมที่ควรปลูกได้แก่ โกโก้ เนื่องจากในทางชีวภาพโกโก้ และมะพร้าวสามารถพึ่งพากันได้ดี คือในแง่ของอาหารในดิน ปุ๋ย และร่มเงา และในด้านการตลาดของโกโก้ปัจจุบันมีดีมาก นอกจากโกโก้แล้ว มังคุดก็สามารถปลูกแซมในสวนมะพร้าวได้เช่นกัน

การปรับปรุงสวนมะพร้าวที่มีอายุน้อยดังกล่าวนอกจากจะช่วยให้เกษตรกรในพื้นที่ที่มีรายได้ดีขึ้นแล้ว ยังสามารถทำให้การจ้างงานของแรงงานในภาคเกษตรมีเพิ่มขึ้นและเป็นปัจจัยตัวหนึ่งในการดึงแรงงานด้านการท่องเที่ยวที่ย้ายออกชั่วคราวเพื่อไปเป็นแรงงานเกษตรในพื้นที่ใกล้เคียงให้กลับมาทำงานในพื้นที่เนื่องจากมีทางเลือกมากขึ้น

6.5.6 ให้การส่งเสริมการเพาะปลูกให้สอดคล้องกับปัจจัยด้านเวลา

ดังที่กล่าวมาแล้วว่าข้อจำกัดของการเพาะปลูกในเกาะสมัยมีข้อจำกัดทั้งด้านปริมาณน้ำในฤดูแล้ง การปลูกพืชที่ไม่ได้เน้นตลาดภายในตลอดจนความเหมาะสมของดินที่เพาะปลูก ดังนั้น ในพื้นที่ที่มีการเพาะปลูกตามความเหมาะสมของพื้นที่แล้ว จะต้องมีการส่งเสริมพืชโดยคำนึงถึงปัจจัยด้านเวลาซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านกายภาพและเศรษฐกิจ คือ

ก. พื้นที่ปลูกไม้ผล ควรเน้นเนื้อที่ที่แห้งได้ดีในช่วงฤดูแล้งเนื่องจากในช่วงเดือน มกราคม-เมษายน ปริมาณน้ำบนเกาะสมัยมีอยู่น้อย ได้แก่ ทุเรียน มังคุด ลางสาด

ข. พื้นที่ปลูกพืชไร่และพืชผัก ในช่วงฤดูแล้งควรปลูกเฉพาะพืชไร่ ส่วนพืชผักควรปลูกในช่วงน้ำมากโดยเน้นพืชผักที่มีความต้องการในพื้นที่เกาะสมัยก่อน

ทั้งในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวนี้ก็มีข้อจำกัดทั้งด้านแรงงาน ผลผลิต น้ำในการเพาะปลูก จึงควรมองให้สินค้าเกษตรนำเข้ามาเติมที่เพื่อสนับสนุนตลาดการท่องเที่ยวและให้มีบทบาทการผลิตด้านสินค้าเกษตรเพื่อตอบสนองตลาดภายในเกาะและภายนอกเกาะ เพื่อลดการนำเข้าอย่างชัดเจนหลังจากฤดูแล้งผ่านไปแล้ว

6.6 นโยบายด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว

- 1) ให้พื้นที่เขตสุขภาพิบาลเกาะสมัยมีบทบาทหลักเป็นแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลแบบสงบ
- 2) ให้มีการกำหนดเขตพื้นที่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างชัดเจนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
- 3) ให้มีการกำหนดขีดจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยวในระยะสั้นและระยะยาว โดยพิจารณาทั้งในระดับเกาะและระดับหาด
- 4) ให้มีการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างเร่งด่วนโดยพิจารณาขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาในปัจจุบันเป็นตัวกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยว
- 5) ให้มีการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเข้าสู่พื้นที่โดยพิจารณาจากศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว หลังจากมีการพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ ในการรองรับนักท่องเที่ยวครบถ้วนแล้ว
- 6) ให้มีการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเพิ่มขึ้นก่อนเป็นระยะๆ ในช่วงที่กำลังพัฒนาศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวด้านต่างๆ โดยให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการ

บริการที่กำลังเพิ่มขึ้น

- 7) ให้ความสำคัญและอนุรักษ์ปัจจัยสนับสนุนต่างๆที่มีต่อบทบาทการท่องเที่ยวชายทะเลอันได้แก่ พื้นที่ป่าไม้ แนวต้นไม้พุ่มพรวัวริมทะเล แนวปะการังและแหล่งท่องเที่ยวรองต่างๆ
- 8) ให้ความสำคัญสภาพด้านสาธารณสุขปลอดภัยและสาธารณสุขการอย่างเต็มที่
- 9) ให้ความสำคัญสภาพด้านแหล่งน้ำได้อย่างเร่งด่วนเป็นลำดับแรก
- 10) ให้ความสำคัญหาดตามลำดับประเภทของชายหาด
- 11) ให้ความสำคัญควบคุมสิ่งปลูกสร้าง เพื่อการรักษาภาพพจน์และบรรยากาศของการท่องเที่ยวชายทะเลแบบสงบ
- 12) ให้ความสำคัญปรับปรุงหรือจัดการด้านการบริหารพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว โดยจะเน้นองค์กรที่สามารถประสานงานและควบคุมพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.7 แนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

6.7.1 แนวทางด้านแหล่งท่องเที่ยวระดับเกาะ

- 1) กำหนดให้มีการจำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวสูงสุด ที่ทางเกาะสมุยสามารถรองรับการให้บริการด้านสาธารณสุข-สาธารณสุขการ ต่อระดับการให้บริการของเกาะสูงสุด ประมาณ 52,000 คน
- 2) กำหนดแผนระยะยาวในการกำหนดพื้นที่รองรับปริมาณนักท่องเที่ยวซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 10,242 ไร่ โดยกำหนดพื้นที่เป็น 2 ประเภท
 - พื้นที่ประกอบกิจกรรม 1,006 ไร่
 - พื้นที่บริการด้านในของหาด 3,565 ไร่
 และกำหนดความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่อพื้นที่บริการอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่เหมาะสมของพื้นที่แต่ละชายหาด
- 3) กำหนดแผนระยะสั้นในการกำหนดพื้นที่เพื่อรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 4,571 ไร่ โดยกำหนดพื้นที่ออกเป็น 2 ประเภท
 - พื้นที่ประกอบกิจกรรม 1,006 ไร่
 - พื้นที่บริการ (ด้านในของหาด 3,565 ไร่)

ทั้งนี้ควรมีการเตรียมความพร้อมในด้านการให้บริการและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อความสอดคล้องกับประมาณนักท่องเที่ยวในแผนระยะยาว และกำหนดความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่อพื้นที่บริการ ต้องอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานความหนาแน่นที่เหมาะสมของแต่ละชายหาด ตลอดจนสัดส่วนการเพิ่มของจำนวนห้องพักควรสอดคล้องกับความสามารถของประปาที่เพิ่มขึ้น

4) ในช่วงระยะเวลาที่กำลังดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำนั้น พื้นที่ประเภทกิจกรรมและบริการจะต้องอยู่ในระดับความสามารถของพื้นที่ที่จะรองรับนักท่องเที่ยวในระยะสั้นเท่านั้น และควรควบคุมการเพิ่มขึ้นของจำนวนสถานที่พัก, ห้องพัก, ให้มีปริมาณเท่ากับในปัจจุบันเท่านั้น โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2535 ควรมีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าพักบนเกาะได้ไม่เกิน 5,950 คนต่อวัน

6.7.2 แนวทางการพัฒนาระดับชายหาด

ในแนวนโยบายการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในระดับชายหาดนั้น พิจารณาชายหาดออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1) หาดพัฒนาก้าวหน้า เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีความหนาแน่นที่สุด โดยกำหนดให้อาคารมีความสูงไม่เกิน 15.00 เมตร มีระยะถอยร่นอย่างน้อย 15.00 เมตร ซึ่งได้แก่ หาดเจวง และหาดละไม

2) หาดพัฒนาแบบธรรมชาติปานกลาง เป็นเขตพัฒนาการท่องเที่ยวความหนาแน่นปานกลาง โดยกำหนดให้อาคารมีความสูงไม่เกิน 12.00 เมตร มีระยะถอยร่นอย่างน้อย 20.00 เมตร มีกิจกรรมแบบสงบ และไม่มีสถานบันเทิงซึ่งได้แก่ หาดแม่ น้ำ, หาดบ่อผุด, หาดบางรัก และหาดท้องยาง

3) หาดพัฒนาแบบธรรมชาติสูง โดยกำหนดให้อาคารมีความสูงไม่เกิน 9.00 เมตร มีระยะถอยร่น 25.00 เมตร ซึ่งได้แก่ หาดเชิงมน และหาดอื่นๆ ที่เหลือ

และการกำหนดแนวนโยบายของหาดทั้ง 3 ประเภทนี้ สามารถพิจารณาออกเป็นระยะของแผนได้ดังนี้

- แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวระยะสั้น

ในแผนระยะสั้นนั้นหากการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค ยังมิได้ดำเนินการ ควรให้มีการควบคุมการเพิ่มของจำนวนที่พัก, จำนวนห้องพัก และจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละหาดมิให้เพิ่มขึ้นไปจากปัจจุบัน และวางมาตรการในการควบคุมจำนวน

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังเกาะโดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535

- แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะยาว

ในแผนระยะยาวเมื่อมีการพัฒนาศักยภาพด้านแหล่งน้ำแล้วกำหนดให้มีแผนนโยบายของพื้นที่แต่ละหาดดังนี้

1) หาดพัฒนาก้าวหน้า

1.1 หาดเจว่ง กำหนดให้มีความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่บริการได้เท่ากับ 21 คนต่อไร่ แต่จำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวพักผ่อนอยู่ได้ไม่เกินวันละ 9,424 คน

1.2 หาดละไม กำหนดให้มีความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่บริการได้เท่ากับ 22 คนต่อไร่ แต่จำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวพักผ่อนอยู่ได้ไม่เกินวันละ 6,702 คน

2) หาดพัฒนาแบบธรรมชาติปานกลาง

2.1 หาดแม่ น้ำ กำหนดให้มีความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่บริการได้เท่ากับ 24 คนต่อไร่ แต่จำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวพักผ่อนอยู่ได้ไม่เกินวันละ 11,854 คน

2.2 หาดบ่อผุด กำหนดให้มีความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่บริการได้เท่ากับ 30 คนต่อไร่ แต่จำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวพักผ่อนอยู่ได้ไม่เกินวันละ 3,639 คน

2.3 หาดบางรัก กำหนดให้มีความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่บริการได้เท่ากับ 30 คนต่อไร่ แต่จำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวพักผ่อนอยู่ได้ไม่เกินวันละ 3,795 คน

2.4 หาดห้องยาง กำหนดให้มีความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่บริการได้เท่ากับ 28 คนต่อไร่ แต่จำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวพักผ่อนอยู่ได้ไม่เกินวันละ 12,013 คน

3) หาดพัฒนาแบบธรรมชาติสูง

3.1 หาดเชิงมน กำหนดให้มีความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่บริการได้เท่ากับ 15 คนต่อไร่ แต่จำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวพักผ่อนอยู่ได้ไม่เกินวันละ 3,316 คน

3.2 หากอื้น้ำที่เหลือ กำหนดให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวพักแรม
อยู่ได้ไม่เกิน 1,257 คน

6.7.3 แนวทางการพัฒนาด้านการสาธารณสุข-สาธารณสุขการ

1) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค ทั้ง 6 แห่ง โดยพัฒนาในรูป
ของอ่างเก็บน้ำ ซึ่งได้แก่ พรุเจวง พรุบางรัก พรุโจรคว่ำ พรุบ้านหาญ น้ำตกหินลาดและคลอง
แม่่น้ำ

2) ปรับปรุงและขยายทางหลวงจังหวัดทุกสาย โดยเสนอให้มีการปรับปรุง
และขยายเส้นทางคมนาคมก่อนปี พ.ศ.2540 ให้เป็นระดับ F2 โดยกำหนดให้ถนนมีผิวการ
จราจรกว้าง 6.50 เมตร และมีไหล่ทางกว้าง 2.50 เมตร

นอกจากนี้ในแผนระยะยาวกำหนดให้มีการขยายถนนรอบเกาะ ให้เป็น
ถนนระดับ F0 โดยถนนมีผิวการจราจรกว้าง 8.00 เมตร และมีไหล่ทางกว้าง 2.50 เมตร
พร้อมกันนี้ให้มีการขยายและปรับปรุงทางหลวงชนบทที่เข้าสู่พื้นที่หาดต่างๆ ตลอดจนจัดตั้งป้ายสัญ
ญาณจราจรให้เกิดความสะดวกคล่องตัวและปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

3) เพิ่มการบริการรถโดยสารภายในเกาะ ให้มีปริมาณเพิ่มเป็น 2 เท่า
ของในปัจจุบัน ซึ่งการเพิ่มการบริการอาจเพิ่มในรูปแบบของการเพิ่มปริมาณรถโดยสาร การเพิ่ม
เที่ยวรถโดยสาร หรือการขยายขนาดรถโดยสาร

4) เพิ่มบริการเรือโดยสาร ให้มีปริมาณเพิ่มเป็น 2 เท่าของปัจจุบัน
ซึ่งการเพิ่มอาจเพิ่มในรูปแบบของปริมาณเรือ การเพิ่มเที่ยวเรือหรือขยายขนาดเรือโดยสาร

5) กำหนดมาตรการการควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย โดยกำหนดให้พื้นที่ชาย
หาดทุกแห่งมีระบบบำบัดน้ำทิ้งรวม และทุกๆ สถานประกอบการให้มีระบบบำบัด
น้ำเสียที่ได้มาตรฐานตามแบบกระทรวงอุตสาหกรรม

6) เพิ่มบริการด้านสาธารณสุข โดยกำหนดให้มีการขยายการให้บริการ
เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเสนอแนะให้เพิ่มแพทย์อีกจำนวน 4 นาย ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ ด้าน
สาธารณสุขให้มากขึ้น

7) เพิ่มบริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยเสนอให้มีการ
เพิ่มจำนวนสถานีตำรวจ และคูยาม ตามพื้นที่ทั่วไปบริเวณหาดเจวงและหาดละไม หาดแม่
่น้ำ และเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกจำนวน 53 นาย ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพใน
ด้านรักษาความปลอดภัย

8) เพิ่มขีดความสามารถในการกำจัดขยะมูลฝอย โดยเสนอแนะให้มีการเพิ่มปริมาณถังรองรับขยะ และจำนวนเที่ยวในการจัดเก็บขยะ โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็นร้อยละ 75

6.7.4 แนวทางการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยว

เนื่องจากมีความจำเป็นต้องควบคุมจำนวนท่องเที่ยวโดยด่วนและเพื่อให้จำนวนนักท่องเที่ยวสอดคล้องกับระดับการบริการด้านต่างๆ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว จึงจำเป็นต้องมีแนวการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาสู่พื้นที่อุทยานภบาลเกาะสมุย ซึ่งแนวทางที่เสนออาจถูกเลือกปฏิบัติหรือปฏิบัติพร้อมๆกันไปตามความเหมาะสมและความจำเป็น อันได้แก่

- 1) ให้มีการกำหนดอัตราค่าผ่านเข้าเกาะ ซึ่งอาจเก็บจากบริเวณจุดผ่านเพื่อเข้าสู่เกาะ เช่น ท่าเรือเฟอร์รี่ ท่าเรือควนที่ตัวจังหวัด ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ
- 2) ให้มีการกำหนดปริมาณการโดยสารนักท่องเที่ยวที่เข้าสู่เกาะของเส้นทางหลัก เช่น จำนวนเรือเฟอร์รี่และเรือควน (กำหนดทั้งจำนวนเที่ยวต่อวัน และจำนวนผู้โดยสารต่อเที่ยว)
- 3) ให้มีการจัดตั้งศูนย์การรับรองที่พักรวมของเกาะสมุยทั้งที่กรุงเทพมหานครและจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยแต่ละศูนย์การรับรองควรมีการประสานข้อมูลให้สอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจเลือกที่จะเข้าสู่เกาะสมุย โดยสอดคล้องกับจำนวนที่พักที่ได้ถูกจำกัดไว้ในพื้นที่และเน้นการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ความสำเร็จของศูนย์รับรองที่พักดังกล่าวในระดับประเทศ
- 4) ให้มีการปฏิบัติตามมาตรการด้านผังเมือง ซึ่งได้แก่ การเร่งประกาศใช้ผังเมืองรวม ชุมชนเกาะสมุยตลอดจนผังเฉพาะของหาด การยับยั้งการปลูกสร้างในปัจจุบันอย่างเร่งด่วน ตลอดจนการควบคุมอาคารเฉพาะหน้า ทั้งในเรื่องของ F.A.R. ความสูงของอาคาร

6.7.5 แนวทางด้านการจัดลำดับการพัฒนาของหาด

ให้มีทางลำดับการพัฒนาสำหรับโครงการหรือแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่จะลงสู่พื้นที่ท่องเที่ยว ตามลำดับของประเภทหาดดังนี้ คือ

- 1) หาดพัฒนาก้าวหน้า ได้แก่ หาดเจวง และหาดละไม
- 2) หาดพัฒนาแบบธรรมชาติปานกลาง ได้แก่ หาดแม่ น้ำ หาดบ่อหุด หาดห้องยาง และหาดบางรัก
- 3) หาดพัฒนาแบบธรรมชาติสูง ได้แก่ หาดเชิงมนและหาดอื่นๆ